

Як затихнуть на серці печалі...

Дмитро Загул

Як затихнуть на серці печалі,
Як замовкнуть примари мої,
Розгортаються яснії далі
Наді мною в святій вишині.
І здається, що з мене сміються
Лазурові простори небес,
А легенькі хмаринки несуться
Десь далеко, до царства чудес.
І захоплене небом блакитним
Забувається серце моє,
І таким недотепним і блідним
Моє горе безмежне стає.